

Det kunne jeg godt, men det vil jeg afstå fra, for det fremmer ikke debatten.

Så vil jeg blot konstatere, at det, man altså har tænkt sig, er, at man vil afvente, at der kommer en høring. Jeg vil gerne understrege en gang til, at jeg synes, det kan være fint med en høring. Jeg synes bare ikke, det er fint, hvis resultatet er, at så kan der ikke ske noget i denne folketingssamling med hensyn til beslutninger, og jeg må indrømme, at sådan tegner billedet sig.

Jeg håber da, og det sagde jeg også i min indledning, at den efterfølgende debat vil demontere det indtryk, og at partiernes ordførere vil komme herop og stille nogle forslag, så vi kan få gennemført noget; det håber jeg da stadig. Men ministerens svar gav jo ikke anledning til nogen helt overvældende optimisme i den retning, og det var såmænd på den baggrund, jeg tillod mig de bemærkninger.

Jeg håber altså, at debatten udvikler sig i en anden retning; men jeg må sige, at med den polemiske debatform, det er udartet til fra ordførernes og ikke mindst hr. Jørn Jespersens side, bliver min bekymring for, at det ender i en syltekrukke, ikke mindre, for hvorfor skulle man reagere på den måde, hvis det ikke var, fordi der var noget om det, jeg sagde?

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Nu gik hr. Keld Albrechtsen herop og sagde, at han har sat fingeren på et ømt punkt, men så let går det ikke – heller ikke med det indlæg, der lige har været her fra hr. Keld Albrechtsens side, hvor han ikke ville gå ned på det debatniveau og ikke karakterisere nogen.

Det var jo netop det, der fik os til at reagere. Det var jo hr. Keld Albrechtsen selv, der fastlagde niveauet i indledningen, for ellers havde vi jo overhovedet ikke anvendt tid på det her, overhovedet ikke. Der er så mange ting at tage fat på, og der er jo så mange ting, der er gjort, som det er blevet sagt. Alle partier, der var til stede i Folketingets Fødevarerudvalg både sidste gang og forrige gang, har diskuteret, hvordan vi kunne komme videre.

Det, hr. Keld Albrechtsen foretager sig med denne forespørgsel i dag, er spild af Folketingets tid, for tingene sker ude i samfundet og ikke på grund af Enhedslistens tale her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er den helt faktuelle ting om tilskuddet til økologisk produktion, hvor hr. Keld Albrechtsen svarede, at det var for græsarealers vedkommende. Men forslaget til vedtagelse indeholder jo ønsker om, at der skal gives mere støtte til produktion af korn, fordi man mangler økologisk korn til produktionen, både til fjerkræ- og svineproduktionen og også til brødproduktionen. Nu gives der jo samme arealtilskud til økologisk korn som til konventionelt korn, ja, der gives oven i købet et større tilskud pr. hektokilo avlet korn af den enkle grund, at der jo ikke dyrkes så meget.

Men så vil jeg endelig spørge: Det kan jo ikke passe, at hr. Keld Albrechtsens taktiske evne og kendskab til, hvad Folketingets politiske partier står for, er så ringe, at han kan have nogen som helst formening om, at han kan få vedtaget et sådant forslag til vedtagelse, som er fremsat her i dag. Er det, det handler om, ikke bare at markere Enhedslistens holdning på dette område, som for mig at se er meget ekstrem?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg skal ikke trække debatten længere på nuværende tidspunkt, men jeg vil godt lige sige til hr. Keld Albrechtsen, at det økologiske landbrugs udvikling går ikke i stå ude i landet, fordi en høring her i Folketinget ikke skulle blive afholdt inden Tingets sommerferie. Jeg tror, de arbejder ganske roligt videre ude i landbruget, også økologerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ganske enig i det synspunkt, at der heldigvis stadig vil foregå en vældig udvikling i økologisk retning ude i samfundet, og at den nok skal fortsætte, også selv om vi ikke havde en debat i Folketinget. Det er jeg fuldstændig enig i, heldigvis er det sådan.

Men jeg må sige, at jeg er overrasket over f.eks. hr. Erling Christensens melding, hvor han nærmest antyder, at han egentlig helst havde været fri for en folketingsdebat. Jeg må indrømme, at da »Aktionsplan II« fremkom, rejste vi fra Enhedslistens side en forespørgselsdebat, fordi vi havde den umiddelbare formening, at nu måtte der være mulighed for, at vi her i Folketingssalen dels kunne få en god offentlig debat – og det synes jeg er fornuftigt i sig selv –